

– Hvørt kvöld í einar 14 dagar hugsaði eg um deyðan, tá eg legði meg at sova. Tankan »ná, nú sovni eg, og so vakni eg ongantið aftur« hevði eg fleiri ferðir, men onkursvegna royndi eg ikki at hugsavna meg um tað, tí tað gjørdi meg keddan og ørkymlaðan, sigur Teitur Lamhauge Jensen

